AHOY!

MAGAZINE VAN DE ZEEHELDENBUURT

03

Elke vrijdag een koffie-uurtje
Pagina 3

Zomerfeest op 10 september
Pagina 4

Huis, zolder en schuur opruimen
Pagina 4

75 jaar aan het Abel Tasmanplein
Pagina 7

Coming-out en gezelligheid bij Ons Moeke
Pagina 12

JULI 2016

Van de redactie

Aan het begin van de zomervakantie valt het derde nummer van het buurtmagazine van de Zeeheldenbuurt bij u op de mat. We hopen dat u er weer veel plezier aan beleeft. Het doet ons als redactie deugd dat er steeds meer buurtbewoners de pen ter hand nemen! In dit nummer vindt u behalve van onze vaste redacteuren bijdragen van Victor Scheijde, Monique Overmeer, Peter Oterdoom, Timna Hacquebord, Connie Oterdoom en Marc Wiers. En een serie prachtige foto's van natuurfotograaf Rudmer Zwerver. Bram de Haan, fris afgestuurd in Communication & Multimedia Design, verzorgde de lay-out. Verder zal u opvallen dat er ook weer advertenties zijn bijgekomen. Van ondernemers uit de eigen buurt, en van daarbuiten!

Op deze plaats dank aan iedereen die aan deze derde AHOY heeft bijgedragen. Wilt u daar volgende keer ook bij horen? Laat het ons weten!

De redactie,
Kees Frenay, Esther Walstra & Bram de Haan
AHOY@ZEEHELDENBUURT.NL

In dit nummer

ACTUEEL IN DE BUURT
Wekelijks koffie-uurtje 3
10 september: Zomerfeest
1 oktober: Milieustraat
Nieuwe opzet bestuur 4

BUURTBEWONERS
Wijka Liemberg: al 75 jaar in de Zeeheldenbuurt 7

BUURT EN GEMEENTE
WIJ-team van start 10
Prettig samenleven zonder overlast
Evaluatie nieuw beleid Jongerenhuisvesting
Hondenpoep, daar doen we wat aan! 11

RONDJE VAN BRAKEL
Jantina Darwinkel van gaybar en -cafetaria Ons Moeke 12

GROEN EN DUURZAAM
Initiatief voor meer-generatiewoningen 15
Meer dan 350 zonnepanelen op Alfa-college 16
Spouwmuren isoleren
Volop lente in de Zeeheldenbuurt 17

IN DE BUURT
Verslag Lentekriebels 19
Geslaagde Culturen met de buren
Een eigen buurtbibliotheek(je)? 20

ONZE ZEEHELDEN
Piet Hein had mazzel 24

BUUR EN CULTUUR
'Buurtkoor' Vals Alarm 26

COLUMN
Doe mij maar een donut 29

COLOFON, TELEFOONNUMMERS EN (E-MAIL)ADRESSEN 31

VANAF 9 SEPTEMBER

Elke week een vrijdags koffieuurtje

SEPTEMBER
9

Tijdens de Algemene Ledenvergadering van de bewonersvereniging Zeeheldenbuurt in maart is er gesproken over hoe we onze buurt nog gezelliger, leefbaarder en socialer kunnen maken. Spontaan werd een aantal onderwerpen benoemd en boden trekkers zich aan. Eén van die initiatieven betreft de buurthulp in combinatie met koffieochtenden. Victor Scheijde, pastoor van de Oud-Katholieke Kerk en buurtbewoner sinds 2011 en Monique Overmeer, buurtbewoner sinds augustus 2015 zijn hiermee enthousiast aan de slag gegaan. In september is het zover, dan start het wekelijks koffieuurtje voor de Zeeheldenbuurt. Monique en Victor: “Te vaak hoor je dat mensen vereenzamen of eenvoudige hulp nodig hebben, maar dat niet durven te vragen. Dat willen we niet in onze wijk.”

VOORTVAREND VAN START

“Samen met Afsaneh Moghadam van het Sociaal Team Rivierenbuurt hebben we nagedacht over mogelijke activiteiten. Besloten is om in ieder geval te starten met een wekelijks koffieuurtje in het zaaltje van de kerk (Witte de Withstraat 2). Deze zal iedere vrijdag van 10 tot 11 uur gehouden worden. Iedere buurtbewoner is van harte welkom om binnen te lopen voor een praatje en een kop koffie of thee. Hiervoor wordt een vrijwillige bijdrage gevraagd. De eerste feestelijke bijeenkomst staat gepland voor vrijdag 9 september. We gaan kijken of we hiervoor de burgemeester of wethouder kunnen krijgen, maar nog belangrijker is het natuurlijk dat de buurtbewoners zelf ook komen. Dus komt allen!”

INVULLING VAN HET KOFFIEUURTJE

Je kunt gewoon kletsen (of chillen voor de jongeren onder ons) onder het genot van een kopje thee of koffie, maar er is ook altijd iemand aanwezig met wie je wat dieper op bepaalde problemen of onderwerpen in kunt gaan. Of dat nu iemand van WIJ Groningen is of de pastoor. Als je dat wilt, doen we dat in een aparte ruimte. Waar nodig kijken we ook of we je verder kunnen helpen of door kunnen verwijzen. En natuurlijk hebben we ook koffiedames. Buurtbewoonsters Alice en Joke wonen beide al meer dan 25 jaar in de wijk en schenken graag een kopje koffie of thee voor je in.

IS DAT ALLES?

Ja, in eerste instantie wel, want we moeten toch ergens beginnen. Maar we kunnen ons goed voorstellen dat er aan meer behoefte is zoals creatieve ochtenden of themabijeenkomsten over diverse onderwerpen. Maar wij willen dat die ideeën vooral van de buurtbewoners zelf moeten komen. Dus geeft ze door tijdens het koffieuurtje. Of mail naar ons: buurthulpzeeheldenbuurt@gmail.com

Tot 9 september!
Victor Scheijde en Monique Overmeer

ZATERDAG 10 SEPTEMBER

SEPTEMBER 10

Zomerfeest!

Op zaterdag 10 september sluiten we vanaf 17 uur weer samen de zomer af. Dat doen we zoals elk jaar in de grote feesttenten bij de vijver aan het Van Brakelplein. Als iedereen iets te eten meeneemt, zorgen wij voor de bar. Het eerste drankje wordt je aangeboden door de bewonersorganisatie.
Natuurlijk is er voor de kids weer van alles op en rond het water te doen. De barbecue gaat om 18 uur aan. En we hebben zoals elk jaar live muziek. Wees welkom, op 10 september! Een persoonlijke uitnodiging ontvang je eind augustus in de brievenbus.

Op zaterdag 10 september bent u weer welkom op het jaarlijkse buurtfeest aan Van Brakelvijver.

ZATERDAG 1 OKTOBER

OKTOBER 1

Grote herfst-schoonmaak van huis, zolder en schuur

ALLE GROFVUIL GRATIS INLEVEREN

Op zaterdag 1 oktober houden we in de Zeeheldenbuurt opnieuw een grote schoonmaak. Dit keer vooral bedoeld om de rommel uit uw eigen huis, schuur of zolder op te ruimen! Op ons verzoek zet de gemeente die dag maar liefst vier grote containers bij het Van Brakelplein voor uw grof vuil, hout (alles tafels, stoelen, kasten spaanplaat, bielzen), oud ijzer (fietsen zie onder) en elektrische apparaten (alles met een stekker). Wij organiseren die dag ook Herfstkriebels, op de gebruikelijke manier met hesjes en grijpers. Net als met Lentekriebels willen we van deze Herfstkriebels een gezellige dag maken, waaraan ook het gemeente-draaiorgel zijn bijdrage zal leveren.

ZWERF- EN WEESFIETSEN

In onze buurt staan meestal nogal wat fietsen te verkommeren. Vier weken voor de schoonmaakactie zullen we alle fietsen die overduidelijk niet meer bereden worden bestickeren, om ze dan op 1 oktober in de oud-ijzer container te gooien. Daar kunnen we vast wel wat hulp bij gebruiken.

GOED DOEL

Graag willen we met de Herfstkriebels ook bijdragen aan goede doelen. Bijvoorbeeld kinderfietsjes verzamelen voor mensen die geen geld hebben, bruikbare kleding inzamelen, of andere spullen nuttig hergebruiken. Zijn er buurtbewoners die hier ideeën over hebben? We horen het graag.

MEER INFO

Enkele weken van tevoren krijgt u een flyer in de bus met nadere informatie. Heeft u nu al ideeën? Wilt u meehelpen er een leuke dag van te maken? Laat het ons weten!
INFO@ZEEHELDENBUURT.NL.

Nieuwe opzet bestuur bewonersorganisatie

De laatste jaren zijn er in onze buurt steeds meer actieve bewoners die zich op een of andere manier inzetten om het in de Zeeheldenbuurt nog gezelliger ter maken. Denk aan de actieve evenementencommissie, het grote aantal deelnemers aan de jaarlijkse Lentekriebels, het nieuwe buurtmagazine AHOY, de ergiebesparingswerkgroep Zeeboei en de binnenkort van start gaande wekelijkse koffieochtenden. Al met al gaat het om tientallen betrokken buurtbewoners. Voor een deel worden deze activiteiten georganiseerd door de bewonersorganisatie, maar voor het grootste deel zijn het min of meer zelfstandige 'commissies' die voor de genoemde activiteiten het initiatief hebben genomen en de organisatie verzorgen. Dat gebeurt in goed overleg met het bestuur van de bewonersorganisatie, van waaruit in veel gevallen de activiteiten gesubsidieerd worden. Tot nu verloopt de samenwerking goed, maar het huidige bestuur denkt toch dat het verstandig is om met elkaar eens na te denken over een mogelijke andere bestuursstructuur, met meer zeggenschap voor de diverse commissies.

ALGEMEEN – EN KERNBESTUUR

Dat zou kunnen door de vorming van een Algemeen – en een Kernbestuur. Het Kernbestuur bestaat dan uit een voorzitter, penningmeester, secretaris en een of twee algemene leden. Het Algemeen bestuur bestaat uit het Kernbestuur aangevuld met vertegenwoordigers van de verschillende commissies. Het Kernbestuur vergadert zo vaak als nodig – nu is dat ongeveer 10 keer per jaar – het Algemeen bestuur komt twee keer per jaar bijeen. Een belangrijk onderwerp op de vergadering van het Algemeen bestuur is het vaststellen van de begroting.

Zoals bekend ontvangt de bewonersorganisatie jaarlijks een aardig bedragje van de gemeente. Dat geld gebruiken we voor de activiteiten zoals die momenteel vooral door de commissies worden georganiseerd. Zoals gezegd, dat gaat tot nu allemaal in goede harmonie, maar misschien zou het beter zijn als de commissies zelf daar ook wat over te zeggen zouden hebben. Tevens is het natuurlijk een goede zaak als alle actieve buurtbewoners elkaar een paar keer per jaar ontmoeten en informeren over hun activiteiten en plannen. Het Kernbestuur onderhoudt de contacten met de gemeente, verzorgt de (financiële) administratie en ondersteunt de verschillende commissies. Momenteel zijn er al diverse commissies actief. Aangevuld met actuele en nieuwe initiatieven zouden er in de Zeeheldenbuurt binnenkort de volgende commissies kunnen functioneren:

- Evenementen
- Welzijn en zorg
- Verkeer
- Groen en natuur
- Communicatie (website, AHOY)
- Wonen (bouwplannen, energiebesparing, kwaliteitsverbetering)

WILT U MEEDENKEN?

Tot zover onze voorlopige gedachten over het toekomstige bestuur van de bewonersorganisatie. Buurtbewoners die hier (andere) ideeën over hebben, nodigen we van harte uit contact met ons op te nemen. We zouden graag in het najaar eens een keer met belangstellenden en betrokken buurtbewoners vrijblijvend willen verder praten. Dan kunnen we mogelijk in maart de nieuwe plannen op de Algemene Ledenvergadering presenteren. Denkt u met ons mee? Graag uw reactie naar **INFO@ZEEHELDENBUURT.NL**. Bellen kan ook: 050 - 545 240 71; Kees Frenay.

Loods326

Uw ideale verblijf op Ameland

Loods 326 staat op de camping Roosdunen, nabij Ballum. Wandelend door de duinen bent u binnen een paar minuten op het witte zandstrand en vlakbij de gezellige strandtenten van Ameland.
Het gehele jaar te huur voor een onvergetelijk verblijf!

Meer informatie over een heerlijk verblijf op Ameland:

www.loods326.nl
M 06 29 42 66 86

Paul Gosselink
Van Brakelplein 6A, 9726 HA Groningen

Café Bolhuis
Sinds 1903

Café Bolhuis - Een stukje thuis

Westerbadstraat 1 - hoek Paterswoldseweg

LEKKER, DICHTBIJ & BETAALBAAR

Coop Lubbers
Paterswoldseweg 68-70
ma-za 8.00-21.00 | zo 12.00-21.00

OP & TOP coop

Wijka Liemberg: eerste Zeeheldin, laatste der Mohicanen

DOOR ESTHER WALSTRA

De laatste der Mohicanen zou je Wijka Liemberg (91) kunnen noemen. Het is vrijwel zeker dat deze buurvrouw nog de enige in de Zeeheldenbuurt is die zich allereerste bewoner van een woning in de buurt kan noemen. Zo'n 75 jaar geleden kwam ze als puber in een net opgeleverde bovenwoning aan het Abel Tasmanplein terecht. Ze maakte daar de oorlog van dichtbij mee. Vervolgens creëerde ze daar decennialang een thuishaven voor al haar varende familieleden.

Mevrouw Liemberg

De ouders van Wijka gooiden begin jaren veertig van de vorige eeuw definitief het anker uit. Het schippersgezin zocht een plek aan vaste wal voor het gezin met zes kinderen omdat de oorlog was uitgebroken. Pa Liemberg wist dat de bezetter steeds vaker schepen vorderde waarbij de schippersfamilie dak- en werkloos werd achtergelaten. Sommigen moesten hierdoor zelfs in een tent gaan wonen. Dat zou hem niet overkomen, er werd dus gezocht naar een tijdelijke woning in de stad Groningen.

KIND VAN HET WATER

De toenmalige nieuwbouwwijk 'Zeeheldenbuurt' was bekend terrein. Zo losten ze bij pakhuis 'Stad IJlst' wel eens hun lading. En de nabije Westerhaven, toen nog ongedempt, was een vaste ligplaats voor hun vrachtzeilschip 'De Vier Gebroeders.' Daarop werkte en woonde het gezin. Iets verderop, om het hoekje voorbij scheepswerf Bottje, lag het nog gloednieuwe Abel Tasmanplein. Een perfecte thuisbasis voor het gezin en voor de rest van de varende familie.

> "Als 15-jarige was ik helemaal niet blij met dit stenen huis"

'Maar als 15-jarige was ik helemaal niet blij met dit stenen huis,' vertelt Wijka. 'Ik was echt een kind van het water, ik wilde veel liever aan boord blijven. Of in het internaat in Vreeswijk bij Utrecht, dat was het eerste schippersinternaat van Nederland. Er was toen, in de jaren dertig, nog geen leerplicht voor schipperskinderen, de meeste van hen konden ook niet lezen en schrijven. Maar mijn ouders vonden het heel belangrijk om goed onderwijs te krijgen. Ik had het er enorm naar mijn zin.'

DE BROER VAN ANTON MUSSERT

Toch wende Wijka snel aan het vasteland en vond nieuwe vriendinnen in de buurt. Het was 1940, de familie was gesetteld in de ruime bovenwoning en de oorlog leek ver weg. Maar het zou niet lang duren of de Duitse bezetting was ook merkbaar in de Zeeheldenbuurt. 'Er woonden hier om de hoek, in de Van Heemskerkstraat veel NSB'ers,' herinnert Wijka zich nog goed. 'Dat kwam omdat die huizen als laatste gebouwd waren en nog leeg stonden. NSB'ers waren in de gunst van de Duitsers en zodoende kregen ze de mooiste woningen doorgeschoven. De broer van NSB-leider Anton Mussert woonde hier nota bene om de hoek,' vertelt ze. 'Zijn twee zoontjes zie ik nog zó door de straat lopen. Ze kochten vaak snoepjes bij de tabakszaak, hier op de hoek met de Jan van Galenstraat. Of ze leenden

daar boeken, het was namelijk tegelijkertijd een bibliotheekje. Dat had je nog vroeger. Wisten de neefjes van Mussert veel dat de Amsterdamse eigenaresse in het verzet zat en plekken voor onderduikers regelde,' vertelt ze. 'Er liepen hier natuurlijk regelmatig Duitsers rond, zoals in de hele stad trouwens. We noemde ze stiekem grijze muizen, vanwege de kleur van hun uniform,' grinnikt ze.

GELE STERREN

Naarmate de oorlog vorderde, verschenen er ook gele sterren op de jassen van verschillende buren. 'Zoals het donkere jonkje van hiernaast,' vertelt ze met verdrietige ogen, 'een jaar of zes zal hij geweest zijn. Maar dat maakte voor die grote jongens niet uit. Ik zag een keer dat ze voor hem op de grond spuugden, alleen omdat hij joods was.' Een ander Joods gezin aan het Abel Tasmanplein werd van het ene op het andere moment opgehaald door de Duitsers, na spertijd, om geen onrust te veroorzaken. De echtgenoot was op dat moment niet thuis. 'Mijn moeder heeft hem met eau de cologne bij moeten brengen toen hij een leeg huis aantrof en hoorde wat er gebeurd was,' vertelt Wijka verdrietig. 'We hebben nooit meer iets over ze gehoord.'

"Duitse sluipschutters maakten bij de bevrijding nog dodelijke slachtoffers"

Pal onder de familie Liemberg woonde een gezin met levendige herinneringen aan die andere oorlog, de Eerste Wereldoorlog. 'Zij was een Belgische en tussen 1914 en 1918 gevlucht naar Nederland. Ze was ingekwartierd bij een familie in Kloosterburen,' weet Wijka nog. 'Ze kreeg verkering met de zoon en verhuisden na hun huwelijk naar de stad. Hele lieve mensen, ze hadden een dochtertje waar ik wel eens mee speelde.' Haar gezicht betrekt. 'Hij bleek in het verzet te zitten. Ze hebben hem vlak voor de bevrijding doodgeschoten. De hele buurt liep in een stoet naar de begrafenis, op de Zuiderbegraafplaats aan de Hereweg.'

Mijn grootouders: Jacob Liemberg en Wijka Onstwedder

IN DE VUURLINIE

De familie Liemberg had tijdens de oorlog aan eten geen gebrek, het vrachtvervoer per schip ging grotendeels door, al werden ze ook vaak gedwongen voor de Duitsers te varen. Zoals het vervoer van Duitse soldaten van en naar Schiermonnikoog. Naast zand en 'stukgoed' vervoerden ze ook graan, suiker, bonen en rozijnen in grote zakken. Een paar handjes van dit of dat werd niet gemist en vormden prima voedsel en ruilmateriaal. Hun grootste zorg was haar broer die op zee zat toen de oorlog uitbrak en niet terug kon naar Nederland. Hij wachtte de oorlog af in Engeland. En toen kwam de bevrijding. De Zeeheldenbuurt lag middenin de linie tussen de Canadezen en Polen aan de ene kant en de verliezende Duitsers aan de andere kant. Wijka wijst naar de schouw in de achterkamer: 'Daar zat een kogelgat, mijn vader heeft er nog een plankje voor getimmerd. Hier vlak voor het huis hadden de Duitsers een mitrailleur geïnstalleerd. Het eerste huis van de Abel Tasmanstraat is toen voor een deel kapotgeschoten, je

ziet bij de bovenwoning daarom nog de verschillende kleuren baksteen. Wij hebben toen bij familie kunnen schuilen, we waren veilig.'
Toen de Zeeheldenbuurt, naar wat men dacht, bevrijd was zijn er nog dodelijke slachtoffers gevallen door Duitse scherpschutters. Groningers gingen uitgelaten de straat op, maar moesten dat met hun leven bekopen. 'Ik heb het vanaf hier gezien,' vertelt Wijka terwijl ze richting de Abel Tasmanbrug wijst.' Daar lag een dode man, hij dacht dat de Duitsers waren verdwenen. Ik heb trouwens veel dode mensen gezien tijdens de oorlog,' vertelt ze. 'Het is heel erg, maar je went er ook aan.'

BLIJVEN ZO LANG HET KAN

De ruime bovenwoning werd na de oorlog de terugvalbasis voor de hele familie Liemberg, haar broers kozen namelijk ook het ruime sop. Als een familielid niet op de binnenwateren was of de zeeën bevoer, was het Abel Tasmanplein hun thuis. Wijka Liemberg trouwde nooit, maar was een rots in de branding voor haar varende familie. Nu is ze als enige overgebleven en kookt ze alleen nog voor zichzelf in haar keukentje, die overigens onveranderd is sinds 1939. Wijka heeft tegenwoordig een rollator nodig om haar wandelingetjes door de wijk te maken. Maar dat weerhoudt haar er niet van om in haar geliefde bovenwoning te blijven. De treden er naar toe beklimt ze immers al 75 jaar. Vanuit haar 'kraaienest' kijkt ze tegen de Hoendiepflat aan, daar waar vroeger de boten werden gebouwd. Vangt ze een glimp op van de Eendrachtskade, waar haar vader zo vaak aanmeerde met 'De Vier Gebroeders'. Op deze mooie plek vol herinneringen wil Wijka blijven, zo lang als het maar kan.

HET WIJ-TEAM, VOOR AL UW VRAGEN OVER ZORG EN WELZIJN

Het Sociaal Team, op 1 september 2015 begonnen, is aan het omvormen tot Wij Rivierenbuurt. Wij Rivierenbuurt is er voor de wijken: Rivierenbuurt, Zeeheldenbuurt, Badstratenbuurt, Laanhuizen, Grunobuurt, Herewegwijk, Oosterpoort en De Meeuwen. Bij Wij Rivierenbuurt kunt u als buurtbewoner terecht met alle vragen over zorg en welzijn. Wilt u een deel taxi aanvragen? Wilt u opvoedingsondersteuning krijgen? Wilt u vrijwilligerswerk doen? Wilt u activiteiten organiseren? Heeft u vragen over de WMO? Dan bent u bij ons welkom.

Hoe kunt u ons bereiken?
U kunt ons bellen via: 050 - 367 64 00 (ma. t/m vr. 09.00 – 17.00 uur) of mailen: wijrivierenbuurt@wij.groningen.nl of gewoon langskomen op Merwedestraat 54.

Wilt u iets organiseren, of iets doen in de buurt?
Wilt u een buurtlunch/borrel of iets anders organiseren? Neem dan contact op met Afsaneh Moghadam, opbouwwerker. Zij staat u met raad en daad terzijde! afsaneh.moghadam@wij.groningen.nl of 06 - 25 63 58 15.

PRETTIG SAMENLEVEN, ZONDER OVERLAST

De Gemeente Groningen probeert overlast tussen studenten en andere Stadjers zoveel mogelijk te voorkomen. Hiervoor werkt de gemeente samen met meerdere partijen, zoals het Meldpunt Overlast en Zorg en de politie en onderhoudt de gemeenten contacten met bewoners. De gemeente Groningen stelt eisen aan de kamerverhuur. Inspecteurs van de gemeente Groningen, de brandweer, de politie en Meldpunt Overlast en Zorg (overdag telefoon 050 - 587 58 85 en 's avonds politie 0900-8844) werken nauw samen om structureel overlast aan te pakken.

Ook onderhoudt de gemeente contacten met studentenverenigingen/organisaties, de Rijksuniversiteit en Hanzehogeschool. De grootste verantwoordelijkheid ligt natuurlijk bij bewoners en studenten zelf. De meeste overlast voorkom je nog door elkaar te leren kennen, door rekening met elkaar te houden en elkaar aan te spreken op gedrag wanneer nodig. De samenwerkende partijen zitten regelmatig bij elkaar om overlastmeldingen te bespreken en acties te ondernemen. Bij de politie werken twee studenten contactfunctionarissen. Zij lichten bewoners voor en bezoeken panden waar regelmatig overlast is. Wanneer overlast wordt gemeld, dan wordt de eigenaar van de desbetreffende woning per brief door de gemeente aangeschreven. Bij veel eigenaren heeft dit effect, omdat ze vaak niet op de hoogte zijn van de overlast. Wanneer sprake is van structurele overlast en er voldoende dossier is opgebouwd kan de gemeente eventueel tot intrekken van de onttrekkingvergunning overgaan. Het is daarom belangrijk dat bewoners, naast het zelf aanspreken van de veroorzakers, de overlast ook melden bij het Meldpunt Overlast.

EVALUATIE NIEUW BELEID JONGERENHUISVESTING

Onze stad groeit al jaren vooral vanwege een toename van het aantal jongeren. Op 1 januari 2016 woonden er in Groningen zijn er 58.453 jongeren in de leeftijd 18 t/m 27 jaar. Zoals bekend heeft de sterke groei van jongeren (studenten) in verschillende wijken tot minder gewenste situaties geleid. Vorig jaar heeft de gemeente daarom nieuw beleid Jongerenhuisvesting vastgesteld. Onlangs is het eerste half jaar van dat nieuwe beleid in de Monitor Jongerenhuisvesting geëvalueerd. Hieronder een samenvatting van het verslag dat we van de gemeente ontvingen.

Omgevingstoets
Een belangrijk onderdeel van het nieuwe kamerverhuurbeleid is de omgevingstoets. Met de omgevingstoets bekijkt de gemeente op wijk/buurtniveau

naar de gevolgen van onttrekkingen van woningen voor kamerverhuur voor de leefbaarheid. Er wordt getoetst op verschillende criteria:

- de meest recente leefbaarheidsmonitor;
- klachten en meldingen (Meldpunt Zorg en Overlast);
- (bouw)technische staat van de woning;
- aantallen onttrokken woningen in de directe omgeving;
- aantal kleinere appartementen voor specifieke groepen;
- gevolgen op wijk, straat en/of blokniveau;
- actuele beeld stadsdeelcoördinator, wijkagenten en wijkorganisaties.

Studentenhuizen met 3 bewoners/3 kamers hebben nu ook een vergunning nodig (voorheen was dat niet zo). De gemeente merkt dat de (nieuwe) omgevingstoets door de complexiteit leidt tot onzekerheid bij aanvragers. De 15%-norm was eenduidig. Als de 15%-norm niet bereikt was werd een onttrekkingsvergunning verleend. Nu bepaalt de omgevingstoets of wel of geen vergunning wordt verleend.

Omzetten kamers naar appartementen
Om tegemoet te komen aan de vraag naar meer kwaliteit is het omzetten van kamers naar appartementen toegestaan, mits de appartementen minimaal 18m2 worden, of het aantal huishoudens afneemt. Het omzetten van kamerverhuurpanden in zijn geheel naar zelfstandige appartementen mag alleen als er appartementen van minimaal 24m2 ontstaan en het aantal huishoudens afneemt zonder dat er wordt bijgebouwd. Door 24m2 aan te houden kan eventueel ook een samenwonend stel in het appartement wonen, onder voorwaarde dat zij één huishouden zijn. Voor panden met drie kamers gelden aanvullende regels voor het omzetten naar appartementen.

Bouwjong
De gemeente werkt ook aan nieuwe kwalitatief hoogwaardige jongerenhuisvesting onder de naam Campus Groningen (BOUWJONG). Verwacht wordt dat er in 2016 circa 1.100 zelfstandige eenheden bijkomen, waarmee de druk op verhuur in de reguliere woningen mogelijk minder wordt.

VERSPREIDERS HONDENPOEP ONDER LOEP

Naar schatting wonen er enkele tientallen hondjes in onze buurt. Gezellig natuurlijk, maar het kan ook wat problemen opleveren. Doordat veel hondenbezitters de poep van hun trouwe viervoeter niet opruimen, is het niet fris om met dit weer je kleedje uit te spreiden rond de Van Brakelvijver. Om van het grasveld op het Abel Tasmanplein of de Admiraal de Ruyterlaan nog maar te zwijgen. Een wandeling kan daar alleen slalommend met een grote kans op een bruin probleem tussen de profielzolen. Sommige baasjes hebben de gemeentelijke regels misschien nooit geweten, anderen moeten er mogelijk weer even aan herinnerd worden. Een boete van 90 euro werkt vaak ook overtuigend.

Het blijkt dat het aanspreken van de verantwoordelijke baasjes vaak helpt. Voor hardleerse hondenbezitters wil het bijhouden van uitlaattijden en een uiterlijke beschrijving de Boa's een efficiënt handje helpen. De opsporingsambtenaren kunnen dan gericht op zoek naar specifieke overtreders. Klikken is misschien niet leuk, maar stank met kans op een vieze uitglijder nog minder, aldus verschillende buren.

De nummer 1 ergernis van de Nederlandse bevolking is dan ook: hondenpoep. De gemeente Groningen is er daarom heel duidelijk over: In de hele stad geldt een opruimplicht voor hondenpoep. Dat betekent dat je als hondenbezitter áltijd de poep van je blaffende lobbes moet opruimen. Daarvoor moet je dus een of meerdere opruimzakjes of een poepschepje bij je hebben. De volle zakjes kunnen, dankzij de adoptieafvalbakken vrijwel altijd dichtbij weggegooid worden.

Een andere duidelijke regel is dat honden áltijd aangelijnd moeten worden uitgelaten, tenzij het een losloopgebied betreft. 'Dat is het grasveld rond de Van Brakelvijver en de groenstrook op het Abel Tasmanplein niet,' vertelt een woordvoerder van de gemeente. 'En ook hier geldt dus zoals in de hele gemeente een opruimplicht.'

De regels en de verschillende aangewezen gebieden zijn te bekijken op **HTTPS://GEMEENTE.GRONINGEN.NL/REGELS-VOOR-HONDENBEZITTERS**.

In gesprek met Jantina Darwinkel van cafetaria Ons Moeke

Ons Moeke heeft een grote familie

DOOR ESTHER WALSTRA

Ze heeft deze maand maar liefst drie bruiloften: ‘een hetero-, een homo- en een lesbisch huwelijk,’ lacht Jantina Darwinkel breeduit. Ze is de eigenaar en drijvende kracht achter gaybar en –cafetaria Ons Moeke aan de Paterswoldseweg. De trouwerijen geven zo’n beetje de samenstelling van de klandizie weer. ‘Iederéén is hier welkom hoor en zeker de buren,’ benadrukt ze. Maar aan de opvallend geschilderde regenboogbar is de gaygemeenschap wel vaak in de meerderheid. Ze voelen zich thuis bij ‘moeke’ Jantina. En veilig. Zeker de jongens en meisjes die in hun eigen dorp nog niet uit de kast durven te komen en aan haar bar zichzelf kunnen zijn. De bezoekers van Ons Moeke zijn dan ook méér dan gewone klanten, zelfs het woord stamgast dekt soms nog niet de lading. ‘Het is eigenlijk een soort familie van me. Ik heb zelf nooit eigen kinderen gekregen, bewust hoor. Maar ik heb nu het gevoel dat ik 96 kinderen heb,’ grijnst de vrolijke café- en cafetariahoudster.

Vandaar dat ze ook zo woest is als er homogeweld is in haar stad. Zoals bij het lesbische stel dat onlangs zwaar mishandeld werd in het Groninger nachtleven. Woest op de homofobe daders uiteraard, maar minstens zo ziedend op de politie en gemeente. ‘Ze doen helemaal niets,’ sneert ze.

GEEN WOORDEN, MAAR ACTIE

‘Dan wil je aangifte doen, zit er alleen een bewaker op het politiebureau. Die vertelt dat je maar even een afspraak via internet moet maken en vervolgens moet je twee weken wachten,’ vertelt Jantina nijdig, ‘absurd toch!’ Ze nam dus ook geen blad voor de mond toen de bekende journalist Danny Ghosen van het BNN-programma ‘Danny zoekt problemen’ haar uitgebreid interviewde en haar volgde tijdens een demonstratie tegen homogeweld. ‘Mooi verhaal, maar het is net een sprookje, morgen is iedereen het weer vergeten,’ zegt ze tegen Danny over de toespraak van de daar aanwezige burgemeester. ‘Tolerantie moet al op scholen beginnen, maar waarom zijn hier geen scholen bij de demonstratie?’, vraagt ze zich af. ‘Woorden zeggen niks, er moet actie komen.’ Jantina heeft een sterk gevoel voor rechtvaardigheid, helemaal voor de verdrukten in de samenleving. Van autoriteiten moet ze niet zoveel hebben, en van politici nog minder: ‘Ze zitten er allemaal voor zichzelf.’ Jantina Darwinkel (58) is een geboren Drentse maar sinds haar 18e een echte stadjer. Na een zeer korte loopbaan bij de Hema (‘niks voor mij zo’n winkel’) startte ze haar horecacarrière in de toen best lopende snackbar van de stad: Automatiek Krone op de kruising Nieuwe Ebbinge en Bedumerweg. ‘Daar heb ik het patatbakken geleerd,’ vertelt ze. ‘Ik heb er jarenlang gewerkt, en tegelijkertijd viel ik ook in bij verschillende cafetaria’s, verspreid over de stad. En uiteindelijk kwam ik hier terecht, toen heette het nog Café René,’ aldus Jantina. ‘Op een dag bood René mij aan het over te nemen. Ik was inmiddels begin vijftig en wilde liever een stapje terug doen. Maar ja, het was een mooi aanbod en wat doe je dan? Ik heb er geen moment spijt van.’

HOE WAS JE DAG?

De uitbaatster twijfelde vervolgens

niet, ze maakte er een gayzaak van. Dat komt omdat ze altijd wat met die groep heeft gehad. ‘Ik ben zelf hetero, maar heb vaak gemerkt dat er in de LHBT-gemeenschap* veel kwetsbare mensen zitten. Ik ontferm me graag over mensen die wat hulp nodig hebben, dus voor mij was deze stap vanzelfsprekend.’ En die hulp stopt niet bij de voordeur. Zo hing er in het begin vaak een jonge jongen aan de bar. ‘Een lieverd hoor, maar geen werk, geen school en aan de drugs,’ vertelt Jantina. ‘Hij woonde in een dorp in de provincie waar homoseksualiteit niet geaccepteerd wordt. Ook thuis werd er niet naar hem omgekeken. Ik heb tegen hem gezegd: “Je mag bij mij komen wonen, maar vanaf nu geen drugs meer. We zoeken een opleiding voor je en je neemt een baantje. Hou je je niet aan die regels, dan is daar het gat van de deur.” Vanaf dag één heeft ‘ie dat gedaan,’ vertelt Jantina trots. ‘Hij is een opleiding als gastheer in de horeca gaan volgen en bleek er talent voor te hebben. Nu is hij gelukkig getrouwd, met een man natuurlijk, en heeft een goede baan.’ (*LHBT staat voor lesbisch, homoseksueel, biseksueel, transgender)

NIET MEER WEGGEGAAN

Het meest recente succesverhaal is die van haar vaste medewerker Tonnie. Een zachtaardige jongen met een verstandelijke beperking. Tel daar zijn homoseksualiteit en afkomst uit een Oost-Gronings dorp bij op en je kunt raden hoe Tonnie’s leven eruit zag. ‘Hij woonde al vanaf zijn 12e jaar niet meer thuis. Hij heeft jarenlang rondgezworven bij instellingen,’ vertelt Jantina. ‘Hij werd verschrikkelijk gepest, was een makkelijk slachtoffer. Hij kwam hier

terecht en begon met het inleveren van lege flessen en is vervolgens nooit meer weggegaan,’ vertelt Jantina tevreden. ‘Hij werkt niet alleen bij mij in de zaak, maar we wonen zelfs samen.’ Dat zit zo: Jantina en Tonnie waren een van de eerste bewoners van de mantelzorgwoningen aan de Curaçaostraat. Ze hebben allebei een eigen appartement, maar met een gezamenlijke deur tussen beide woonkamers. ‘Zo komt hij elke avond even bij mij aan tafel zitten om te vertellen hoe zijn dag was. Andersom kom ik regelmatig bij hem over de vloer om te kijken of alles goed gaat. Gezellig toch?’

MANNENTORSO’S EN KUSSENDE VROUWEN

Ze vertelt over de veranderde clientèle door de jaren heen: ‘Ik hoefde in het begin niet zo nodig met mijn zaak op internet, ik vond het eigenlijk dikke onzin,’ lacht ze. ‘Totdat er ineens gays uit alle delen van de wereld binnen kwamen wandelen en aanschoven. Het blijkt dat toeristen en internationale studenten ons ineens heel goed konden vinden door “gay Groningen” te googelen, en inmiddels staan we ook op alle bekende gaysites. Dus we hebben hier een heel divers publiek.’

Bewoners van de Zeeheldenbuurt kennen Jantina vooral van haar gulle gratis catering tijdens de jaarlijkse zomerfeesten. Maar ook van de deskundig gebakken patatjes voor slechts een eurootje. Naast de cafetaria is er de bar, voor de medewerker van dienst binnen een paar stappen bereikbaar vanaf de

frituurpannen. En in het verlengde van de bar heeft Jantina een huiskamer nagebouwd, zoals het een goede moeke betaamt. Al kom je in een gemiddelde woonkamer misschien niet direct goed geboetseerde mannentorso's en een schilderij met innig kussende vrouwen tegen. Compleet met haard, vloerkleed, fauteuils en knusse tafeltjes. 'We klaverjassen hier, we doen bingo, karaoke, disco noem maar op. We houden hier wel van een feestje. En er wordt hier natuurlijk ook gezellig samen gegeten, de daghap of een patatje.'

DAT PIKKEN WE NIET IN GRONINGEN

Ondertussen gaat haar strijd tegen homohaat door. Blij is ze met het bekende voetbalteam dat ze sponsort met haar logo en de tekst 'Gay Café' groot op het tenue gedrukt. 'Die stoere jongens van de Knickerbockers laten zien dat voetballers helemaal geen problemen met gays hebben. Zij zijn het levende bewijs.' Het allerergste vindt ze dat jonge LHBT-ers het discrimineren, treiteren en geweld al normaal beginnen te vinden. 'Dat ze denken dat het uitschelden als "vieze homo" er gewoon bij hoort. Dan breekt je hart toch? Ik zou dan ook aan de gemeente Groningen willen vragen om een gebaar te maken. We willen bijvoorbeeld heel graag dat het zebrapad hier voor de deur in regenboogkleuren wordt geverfd, net als in een aantal andere steden in de wereld,' bepleit ze. 'Dan laat je ook als gemeente zien dat we homofoob gedrag in Groningen niet pikken.'

FOTO: KARS TUINDER

Een Groen Dorp in de Zeeheldenbuurt?

DOOR PETER OTERDOOM

In Groningen noemen we buitengebieden graag 'stad', zoals de Blauwe Stad en Meerstad. En buurten in de grote stad noemen we 'dorp', zoals het Blauwe Dorp en het al weer gesloopte Rode Dorp. Nu is er in de Zeeheldenbuurt een idee voor een nieuw 'dorp': Het Groene Dorp! Nu nog in het stadium van een doordacht idee, maar een idee met potentie! Het Groene Dorp wordt een woonblok voor meerdere generaties. De bewoners beslissen zlef wie er komt wonen. Daarmee zijn buren geen onbekenden voor elkaar. Natuurlijk worden, in een wijk waar de helft van de bewoners uit studenten bestaat, ook jongeren bij deze woonvorm betrokken. Evenals ouderen: door ook woningen met zorg te bieden, kan iedereen er – van jong tot oud – er wonen.

EIGEN INITIATIEF

Nu de verzorgingsstaat voorbij is gaan burgers van onderop ideeën uitwerken om samen levensloopbestendig te wonen. Meergeneratiewonen biedt kansen om buren te kiezen die je vrienden kunnen worden. Kansen om als oudere langer zelfstandig te kunnen blijven wonen en als jong gezin of alleenstaande ouder een helpende omgeving te vormen. Niet alleen omdat buren bereid zijn een oogje in het zeil te houden en hand- en spandiensten te verlenen, maar ook omdat het gebouw 'wielvriendelijk' is voor rolstoel, rollator en buggie.

Er is een initiatiefgroep die stappen uitwerkt van idee tot realisatie. We organiseerden enkele bijeenkomsten en gingen in mei een kijkje nemen in Zutphen waar vergelijkbare initiatieven worden opgezet en soms al jaren bestaan. Al eerder in 2015 bezochten we Oldenburg in Duitsland waar meergeneratiehuizen gangbaar zijn en bekeken we de initiatieven in Groningen.

Komende winter hopen we de Initiatieffase af te ronden en verder te gaan met de Planfase, om dan de Uitwerkingsfase en de Bouwfase te bereiken. Het Beheer dat daarna volgt is eigenlijk nu onze leidraad: hoe willen we met elkaar wonen? Wat staat ons nu te doen om dat dan te laten slagen?

ACHTER DE ADMIRAAL DE RUYTERLAAN

Er is een locatie op het oog in de Zeeheldenbuurt, tussen Adm. De Ruyterlaan en het spoor naar het Hogeland. We werken aan een ecologisch duurzaam (groen) appartementengebouw in nieuwbouw dat ook sociale duurzaamheid biedt (het dorp). Een meergeneratiecomplex met achter de voordeuren complete privéwoningen. Waar we vrij zijn de voordeuren open te zetten of dicht te houden. Waar sociale cohesie kan leven doordat het gebied tussen voordeur en openbare weg niet slechts een kale verkeersruimte is maar ook verblijfskwaliteit heeft. Bijvoorbeeld door de bouw van een orangerie: een met glas overkapte tuin met mooi groen dat door een tuingroep van bewoners wordt verzorgd en waar mooie verblijfsplekken zijn uitgewerkt. Een orangerie biedt ook kansen om duurzame energiewinning mogelijk te maken. In de glastuinbouw zijn de technieken daarvoor al beschikbaar. Buiten de orangerie kan er ook een ruim openlucht 'landgoed' worden toegevoegd waar het karakter wat avontuurlijker is: een tub, een trapveldje, fikkie stoken, een natuurzwemvijver? Laten we beginnen de lat hoog te leggen. Gemeenschappelijke voorzieningen zijn ook denkbaar, als bijvoorbeeld een keuken en een zaal voor activiteiten van aanwonenden en misschien zelfs voor omwonenden. De Zeeheldenbuurt heeft nu immers al veel bewonersactiviteiten. Misschien kunnen zzp-ers en ondernemers een plekje huren. Maar er valt ook te denken aan omvorming van een bestaande situatie. En als zich een kans voordoet in een andere 'schilwijk' rond de binnenstad waar het idee haalbaar wordt zal dat ook serieus worden overwogen.

BETAALBAAR EN DUURZAAM

De nieuwe woningwet 2015 maakt de Wooncoöperatie mogelijk. Dat is een kans om de financiering 'bottom up' ter hand te nemen. Hoewel er successen met deze woonvorm zijn aan te wijzen in Almere en Jirnsum (Fr) is het nog flink pionieren voor het gemeengoed is geworden. Vooral de financiering door banken is nog niet net zo makkelijk als voor een particulier. Het klimaat is echter gunstig om de uitdaging op te pakken, mede door steun van denktankorganisaties als Platform31. Voordeel is dat bewoners kunnen huren en kopen. En zelfs tijdens hun wooncarrière kunnen veranderen zonder dat ze hoeven te verhuizen. Bij groei van het inkomen kan men spaargeld in de woning stoppen door deel te nemen aan de wooncoöperatie en er kan weer geld uit 'de stenen' worden

onttrokken zonder dat men hoeft te verhuizen. Natuurlijk willen we in dit Groningse initiatief aardgasloos bouwen. 'Nul op de meter' is een daarbij passende ambitie. En vanzelfsprekend wordt er duurzaam gebouwd.

OOK VOOR 'WONEN MET ZORG'
Met de Groningse Coöperatie 'Dichtbij' kijken we naar de toevoeging van een woonzorghuis bij het complex. De woningen van 'Het Groene Dorp' kunnen als aanleunwoningen worden gebruikt. Als het even kan blijven bewoners van het Groene Dorp in hun sociale omgeving als ze zorgvragend worden. Het woonzorghuis en het 'Groene Dorp' maken bij elkaar mantelzorg en vrijwilligerswerk kansrijk. Maar ook deeltijdwerk. Bewoners van het 'Groene Dorp' en andere omwonenden kunnen diensten van het woonzorghuis betrekken als bijvoorbeeld thuiszorg, maaltijden en wasserij.

IS UW BELANGSTELLING GEWEKT?
We komen graag in contact met mensen die creatief en met humor hun talenten willen inzetten om mee te bouwen aan dit initiatief. Vooral als ze ook in zo'n complex zouden willen wonen. We werken doordachte voorstellen uit, maar zijn altijd bereid de voorstellen die we hebben voor betere te ruilen. Een van de meest actuele stappen is de oprichting van een vereniging van vrienden en potentiële bewoners. Naar de gemeente, investeerders en vastgoedeigenaren kan met die vereniging zichtbaar gemaakt worden dat er een levende achterban is. En de vereniging kan de huishoudpot van het initiatief beheren. Nu zijn dat nog beperkte kosten voor PR en dergelijke. Ter zijner tijd kan de vereniging de bewonersvereniging worden. Er wordt gewerkt zonder haast en zonder rust, dus als we niet ophouden zullen ooit de sleutels in de sloten gedraaid kunnen worden. Vasthoudend en flexibel. Laten we zeggen over vier jaar klaar?

U kunt zichzelf op de lijst belangstellenden zetten op **WWW.HETGROENEDORP.NL**, dan wordt u op de hoogte gehouden. Meer info: Peter Oterdoom; **INFO@HETGROENEDORP.NL**.

Meer dan 350 zonnepanelen op het Alfa-college

Zoals u weet heeft het Alfa-college haar dak beschikbaar gesteld voor een collectief zonne-energieproject. In de achterliggende maanden is er door Grunnger Power en andere betrokkenen hard gewerkt aan de daadwerkelijke realisatie ervan. Inmiddels zijn er meer dan 350 panelen besteld door buurtbewoners uit de Zeeheldenbuurt en omliggende wijken en zijn de panelen besteld. Naar verwachting worden de panelen deze zomer gemonteerd.Laat de zon nu maar schijnen!

Spouwmuren isoleren

Spouwmuursisloatie is relatief goedkoop, is snel terugverdiend en draagt direct bij aan meer comfort en aan waardebhoud van de woning. Voor de woningen in de Zeeheldenbuurt is spouwmuursisolatie echter nog niet zo eenvoudig. Dat heeft o.a. te maken met de apartementsgewijze bouw en de portieken. Inmiddels zijn meerdere bedrijven in onze buurt komen kijken. Slechts één bedrijf is daadwerkelijk aan de slag gegaan. Dat is de firma Wieldersisolatie.

Wielders deed aan het Van Brakelplein een eerste pilot van een benedenwoning en twee bovenwoningen. Wielders zal de komende tijd contact leggen met diegenen die hun belangstelling voor spouwmuurisolatie kenbaar gemaakt hebben. Het bedrijf zal opnames maken en offertes uitbrengen. Nieuwe belangstellenden kunnen zich steeds opgeven, naar verwachting zullen er steeds kleine series woningen worden geïsoleerd. Meer info: Peter Oterdoom; **D.P.OTERDOOM@HCCNET.NL**.

'Gratis' geld lenen

Als u uw woning energiezuiniger wilt maken, kan de overheid u bij financiering helpen met een energiebespaarlening. Zie: www.energiebespaarlening.nl.Vaak zijn de maandelijkse bedragen voor rente (nu 2,6%) en aflossing van de lening al minder dan wat u bespaart op uw energierekening.

Volop lente in de Zeeheldenbuurt

DOOR KLARISSA NIENHUYS

Een nieuwe lente en een nieuw geluid
Een nieuwe lente en een nieuw geluid:
Ik wil dat dit lied klinkt als het gefluit,
Dat ik vaak hoorde voor een zomernacht
In een oud stadje, langs de watergracht -
In huis was 't donker, maar de stille straat
Vergaarde schemer, aan de lucht blonk laat
Nog licht, er viel een gouden blanke schijn
Over de gevels in mijn raamkozijn.
Dan blies een jongen als een orgelpijp,
De klanken schudden in de lucht zoo rijp
Als jonge kersen, wen een lentewind
In 't boschje opgaat en zijn reis begint.

Zo luidt het begin van het grote epos Mei van Herman Gorter, dat in maart 1889 verscheen. De eerste versregel is misschien wel de allerberoemdste regel uit de Nederlandse literatuur. Want de lente inspireert ons allemaal, elk jaar opnieuw. Ook in de eigen buurt. Klarissa Nienhuys doet verslag. Buurtgenoot Rudmer Zwerver maakte de foto's.

De lente in de Zeeheldenbuurt begon goed met Lentekriebels: terwijl de container met groen afval op het Van Brakelplein steeds voller werd, verwijderde een groep deelnemers op het binnenterrein Kindervreugd veel mos, paardenbloemen en ander onkruid uit de perken en staken van vele meters grasranden af. De gemeente heeft na de koude periode in de Van Brakelvijver twee extra eilandjes met een zitpaal voor vogels gerealiseerd.

Ook hebben we weer een vlot met klei voor de huiszwaluwen te water gelaten aan de oostkant. De nieuwe eilandjes zijn binnen een dag in gebruik genomen door broedende koeten. Ze hebben diverse nesten met 2-3 jongen uitgebroed; die zijn vrijwel allemaal opgegeten, waarschijnlijk door de reiger. Zolang de koeten broedden moesten ze niets hebben van een grote aalscholver, maar sinds de nesten verlaten zijn komt hij twee keer per dag een uurt je vissen en zit dan op te drogen op zo'n paal. De futen hebben uiteindelijk drie jongen gekregen die de eerste twee weken veilig vanaf moeders rug de wereld bekeken en door het mannetje gevoerd werden. De nijlganzen hebben kans gezien om een nest te vestigen in een van de grote bomen, waarschijnlijk bovenin de sterk gesnoeide es; het mannetje heeft wekenlang de wacht gehouden op het gras bij het water. Het legsel moet mislukt zijn, want op een goede dag liep het stel weer samen te grazen, zonder kroost.

Vroeg in het voorjaar stonden de rode esdoorns in de Van Speijkstraat en langs het Van Brakelplein in bloei met donkergele bloemen; kort daarna kwam het blad, dat er vooral in de avondzon een tijd prachtig helderrood uitzag. Aan één van de esdoorns heeft een bewoner een rood nestkastje opgehangen met een eenvoudige, doch doeltreffende anti-kat systeem eronder. Met succes, want er is een nestje koolmezen uitgebroed. Door een bewoner in de Witte de Withstraat werd een gekraagde roodstaart gemeld. Komt die vaker in de buurt voor?

Het eerdere wieden op Kindervreugd heeft de lage planten goed gedaan; in mei zag een groot deel eruit alsof er witte sluier overheen lag; vol met wit kanten bloemetjes en

het zoemde overal van de bijen, hommels en vliegwespen. De levende muur bloeit in alle kleuren blauw, roze en wit. De gemeente heeft in mei een bak nieuwe planten aangeleverd, om de kale stukken aan te vullen. In de zomer en herfst staan er hopelijk veel Rudbeckia's: gele bloemen met donkerbruine harten, in bloei. Een van de omwonenden van Kindervreugd heeft op eigen initiatief een heel stuk van de brandgang laten schoonmaken. Dit is een geweldige verbetering.

LENTEKRIEBELS 2016

Vegen, prikken, snoeien, poetsen, harken en verbazen

De bewoners van de Zeeheldenbuurt staken op zaterdag 9 april tijdens Lentekriebels 2016 hun handen weer flink uit de mouwen. Vooral in Kindervreugd was er veel activiteit, een aantal fanatieke ouders én kinderen namen daar de schoffel of hark ter hand. Overigens kregen ze daarbij deskundige versterking van twee bewoners van het Hoendiephuis, de voormalige directeurswoning aan de Van Heemskerkstraat.

Als speciale verrassing organiseerde de gemeente voor ons een optreden van Nico met z'n Kliko, een vijfvoudig landelijk kampioen goochelen. Niet alleen de allerkleinsten genoten van zijn trucjes, ook de volwassenen verbaasden zich over de onnavolgbare verdwijningen en verschijningen van balletjes, zakdoeken en wijnflessen. Je stond erbij en keek ernaar... Een geweldig leuk cadeau! En natuurlijk werd de inwendige mens ook weer uitstekend verzorgd door Stien, onze fietsende cateraar, en werd er spontaan limo en zelfgebakken koekjes door buren uitgedeeld.

Na afloop werd er traditioneel weer genoten van de soep in café Van de Markt. De buren zijn weer bijgekletst en her en der is er ook kennis gemaakt met nieuwe bewoners. De straten en pleinen en binnentuin liggen er weer aangeharkt en opgepoetst bij, we zijn echt helemaal klaar voor de zomer. De foto's van Frans Kok en Esther Walstra laten u zien hoe gezellig en nuttig het allemaal was.

CULTUREN MET DE BUREN 2016

Geslaagde 'Culturen met de buren'

Ruim 70 buurtbewoners waren van de partij op vrijdagavond 20 mei, bij de derde editie van '*Culturen met de buren*', het huiskamer-cultuurfestival van de Zeeheldenbuurt. Dit jaar met een gezamenlijke start bij Theodorus Niemeyer en een dito afsluiting in de bar van de studentenflat aan het Hoendiep. Met daar tussendoor twee bezoekjes aan huis bij een culturele buurtgenoot. Net als vorige jaren had het organiserend comité een zeer gevarieerd programma weten samen te stellen.

Zeven culturele Zeehelden ontvingen hun buurtgenoten met een korte voorstelling, een interessant verhaal of een creatieve workshop. Conny Oterdoom wijdde haar

buurtgenoten in de onbekende wereld van de eururitmie, Marita Reijtnbagh maakte in workshop stenen beschilderen ongekende creatieve talenten zichtbaar, Timna Hacquebord en haar koor Vals Alarm verorgden een inspirerend concert, Rudmer Zwerver maakte ons deekgenoot van zijn passie voor natuurfotografie en Jikkina Holtman, Monique Overmeer en Evert de Groot traktreerden ons op verrassende, ontroerende en prachtige muziek.

Een kijkje bij Theodorus Niemeyer

Al meer dan een eeuw is tabaksfabriek Theodorus Niemeyer de zwijgzame en soms riekende buurman. De tabaksreus richt zich wel op Amerika, Afrika, Azië en de rest van de rokende wereld. Maar een band met de directe buren was er niet. Tot afgelopen vrijdag, toen opende de fabriekspoort zich voor de deelnemers van Culturen met de Buren. En hoewel veel buren een dubbel gevoel hadden bij de productie van de kankerverwekkende rookwaar, won de nieuwsgierigheid het toch bij zo'n 75 mensen. Want, ongeacht het product, een kijkje in een fabriek blijft toch interessant. Het was dan ook een unieke blik achter de schermen bij de wereldwijd grootste producent van shag en tabak.

Hallen met eindeloos lange productielijnen waar de tabaksbladeren uit onder meer Zimbabwe en India worden gestoomd en uiteindelijk als keurig plastic pakje voorzien van accijnszegel van de band rolt. En dat alles afgesloten achter bekistingen van plexiglas, geen stof of dampen voor de ruim 300 werknemers dus.

Buurtgenoten, dankjewel!

Dit jaar had ik me voorgenomen om mijn voordeur open te zetten. “Het licht begint te wandelen door het huis en raakt de dingen aan.....” Met mijn praktijk Euritmienoord wilde ik mijn buren kennis laten maken met het onderwerp “Welke invloed heeft de taal op mensen?” In een korte tijd had ik twee keer goed twaalf mensen bij mij in de huiskamer! Dat is al een ervaring. Men keek graag naar het uitzicht over de Van Brakel vijver, die ik steeds heerlijk en ontspannend vind en waar ik geniet van de prachtige zon op- en ondergangen en niet te vergeten van de gierzwaluwen en de kikkers met hun geluiden!

Ik vertelde kort iets over de euritmie als kunstvorm en dat ik hiermee werk in de pedagogie en in het therapeutische werk met een eigen praktijk. Zoals kunstenaars vorm geven aan dat wat ze beleven, geef je als euritmist vorm aan een gedicht of muziekstuk door dit te verbeelden door beweging. Uitgaand van de klanken die we kennen o.a. in het alfabet. Vervolgens vroeg ik de mensen rondom de grote tafel een gedicht te beluisteren om het daarna in beweging te brengen. Ik koos “Zondagmorgen” van Ida Gerhardt. Wat geweldig hoe iedereen meedeed en probeerde zich in te leven in het gedicht. Ik kon er echt blij van worden om dit in eigen huis meegemaakt te hebben, daarvoor dank voor de openheid van een ieder die er was! Ook gaat mijn dank uit hen die dit evenement goed hadden georganiseerd. Ik hoop volgend jaar bij een andere buur op bezoek te gaan.

Connie Oterdoom

De afsluiting in de bar van de studentenflat was een schot in de roos. Niet alleen vanwege de twee gratis drankjes en de overigens ook zeer schappelijke prijzen, maar zeker ook door de hartelijke ontvangst met een informatieve en smakelijke door Jasper Hofstra en zijn vrienden en vriendinnen verzorgde Belgische bierproeverij. Voor velen werd het een latertje! Langs deze weg – – ongetwijfeld namens alle deelnemers – nogmaals dank aan alle enthousiaste buurtgenoten die aan dit derde ‘*Culturen met de buren*’ hun bijdrage hebben geleverd. Volgend jaar weer!

Een eigen bibliotheek(je) voor de Zeeheldenbuurt?

Je ziet ze steeds meer: minibiebs. Kleine bibliotheekjes waar mensen gratis en voor niks een boek kunnen lenen. Boeken, beschikbaar gesteld door buurtbewoners. Romans, detectives, kinderboeken… in een minibieb is plaats voor elk boek. Minibiebs zijn er in alle soorten en maten. En klein kastje aan een gevel, een goed gevulde ongebruikte telefooncel of een fraai bouwwerk op palen in het park. Hoe verschillend ze ook zijn, het idee is steeds hetzelfde: je buurtgenoten laten meegenieten van boeken die je zelf al uit hebt. Een minibieb is ook een plek om elkaar tegen te komen en een praatje te maken. Vorig jaar is in de Badstratenbuurt een minibieb in gebruik genomen. Binnenkort ook in de Zeeheldenbuurt?

Het bestuur van de bewonersorganisatie lijkt het leuk om ook in onze buurt een minibieb te hebben: de Zeeheldenbieb. Zijn er buurtbewoners die dit ook leuk lijkt? En ermee aan de slag zouden willen? Voor de materiaalkosten is budget beschikbaar. Over de uitvoering, de locatie en het beheer hebben we nog geen uitgesproken gedachten. Dat laten we graag over aan de buurtgenoten die met de buurtbieb aan de slag zouden willen. Waarbij het bestuur uiteraard wel – voor zover nodig – mee wil denken en helpen. Heeft u belangstelling? Wij horen graag van u! Graag een berichtje naar **INFO@ZEEHELDENBUURT.NL**. U mag ook bellen of even langskomen met/bij Kees Frenay: 050 - 542 40 71, Peizerweg 31.

Samantha weer veilig thuis!

Goed nieuws. De weggelopen Samantha is terug! Ze is, goed verscholen, aangetroffen in de directe omgeving. Broedend op maar liefst 14 (!) eieren! Namens bazin Marian: alle buren bedankt voor het zoeken.

Nextdoor

Gezellig en functioneel contact in de eigen buurt?
Kijk op: **WWW.NEXTDOOR.NL**.

Bruiloft Zeeheldenbuurt... komt nog. + verhuizing bakfiets.

Je ziet ze steeds meer: minibiebs. Kleine bibliotheekjes waar mensen gratis en voor niks een boek kunnen lenen. Boeken, beschikbaar gesteld door buurtbewoners. Romans, detectives, kinderboeken… in een minibieb is plaats voor elk boek. Minibiebs zijn er in alle soorten en maten. En klein kastje aan een gevel, een goed gevulde ongebruikte telefooncel of een fraai bouwwerk op palen in het park. Hoe verschillend ze ook zijn, het idee is steeds hetzelfde: je buurtgenoten laten meegenieten van boeken die je zelf al uit hebt. Een minibieb is ook een plek om elkaar tegen te komen en een praatje te maken. Vorig jaar is in de Badstratenbuurt een minibieb in gebruik genomen. Binnenkort ook in de Zeeheldenbuurt?

Het bestuur van de bewonersorganisatie lijkt het leuk om ook in onze buurt een minibieb te hebben: de Zeeheldenbieb. Zijn er buurtbewoners die dit ook leuk lijkt? En ermee aan de slag zouden willen? Voor de materiaalkosten is budget beschikbaar. Over de uitvoering, de locatie en het beheer hebben we nog geen uitgesproken gedachten. Dat laten we graag over aan de buurtgenoten die met de buurtbieb aan de slag zouden willen. Waarbij het bestuur uiteraard wel – voor zover nodig – mee wil denken en helpen. Heeft u belangstelling? Wij horen graag van u! Graag een berichtje naar **INFO@ZEEHELDENBUURT.NL**. U mag ook bellen of even langskomen met/bij Kees Frenay:

050 - 542 40 71, Peizerweg 31.

PIET HEIN (1577-1602)

Piet Hein had mazzel

DOOR KEES FRENAY

De bekendste Nederlandse zeeheld? Piet Hein! *Zijn naam is klein, maar zijn daden bennen groot.* Hij heeft gewonnen de zilvervloot. In het land van kooplieden en kruideniers is er geen glorieuzer overwinning dan Piet Heins verovering van de Spaanse Zilvervloot. In onze buurt werd er aan het begin van de 20e eeuw een mooie straat naar hem vernoemd. Een straat die vanwege dezelfde koopmansgeest een halve eeuw later grotendeels werd opgeofferd om Theodorus Niemeyer in staat te stellen de productie van koloniale tabakswaren verder uit te breiden.

Op 9 september 1628 veroverde een vloot van de West-Indische Compagnie in de baai van Matanzas (Cuba) een van de twee Spaanse vloten die jaarlijks het in Amerika gewonnen zilver naar het moederland transporteerden. Vlootvoogd Piet Hein trad heel doeltreffend en vastberaden op, maar doordat de Spaanse bevelhebber het lelijk liet afweten, hoefde er nauwelijks gevochten te worden en sneuvelde er geen enkele Nederlandse matroos. De buit was gigantisch: 177.000 pond zilver, 37.000 huiden, 3000 balen indigo en cochenille - een uiterst kostbare rode kleurstof - en 361 kisten suiker. De totale waarde bedroeg 11,5 miljoen gulden, omgerekend naar vandaag een half miljard euro.

SOO GROOTEN SCHAT T'HUYS BRENGHE

Nederland was uitzinnig van vreugde. Overal waar Piet Hein kwam, werd hij ontvangen als 'een groot uytheems Prins' en eindeloos gehuldigd en toegezongen. Voor Hein hoefde dat niet: 'Siet hoe het volck nu raest, omdat soo grooten schat t'huys brenghe, daar weijnich voor hebbe gedaen; ende te voren als ick der voor hadde ghevochten, ende verre grooter daden ghedaen als dese, en heeft men sich naeuwelijcks aen mij ghekeert.' Vergeleken met zijn eerdere prestaties, waarbij hij zich niet alleen had onderscheiden door kundig zeemanschap uitzonderlijke moed, was de verovering van de Zilvervloot weinig meer dan een mazzeltje. Maar omdat het om zoveel geld ging, werd Piet Hein een superheld.

KOGEL VAN ACHT POND

Piet Pietersz. Hein werd in 1577 in Delftshaven geboren. In 1602 trad hij in dienst van de VOC. Na de nodige omzwervingen in de Oost vestigde hij zich als schipper in Rotterdam. Hij raakte in goeden doen en begin jaren twintig was hij korte tijd een van de schepenen van Rotterdam. De zee bleef echter trekken en in 1623 trad hij in dienst van de West Indische Compagnie. Op zijn derde expeditie naar de West veroverde hij de zilvervloot. Enkele jaren later, in mei 1629, vertrok Piet Hein als bevelhebber van de Hollandse oorlogsvloot uit Hellevoetsluis om de Duinkerker kapers te bestrijden. Onderweg echter was er een confrontatie met kapers uit Oostende. Die werd Hein fataal. Een kogel van acht pond trof zijn schouder, waardoor hij op slag dood was.

IDEAALTYPE

Piet Hein was niet alleen een dapper officier, hij was ook een uiterst kundig zeeman die respect afdwong bij zijn bemanning. Tijdgenoten beschreven Piet Hein als een

vrome, oprechte, plichtsgetrouwe en hardwerkende man. Hij voldoet daarmee helemaal aan het ideaaltype van de dappere, maar bescheiden zeebonk, het soort man dat van de Republiek der Verenigde Nederlanden een wereldmacht maakte en waarop we – toen in de negentiende eeuw het Nederlandse nationalisme zich laafde aan de glorie van diezelfde Gouden Eeuw – steeds trotser werden. Piet Hein, zijn naam is klein, zijn straat is ook klein, maar zijn daden bennen groot.

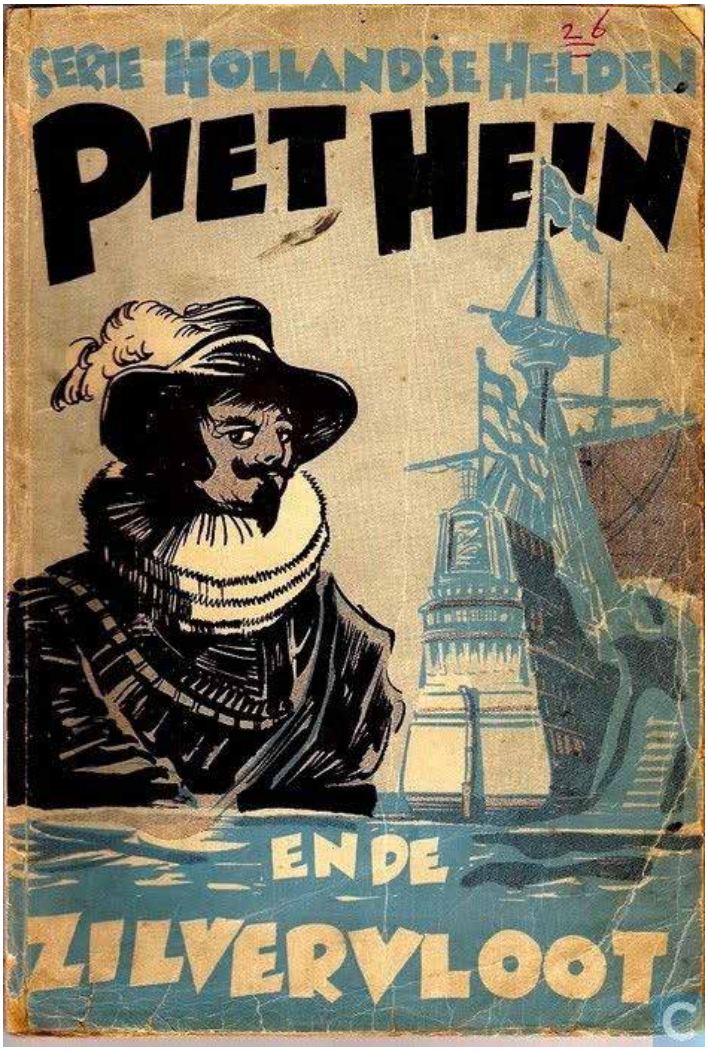

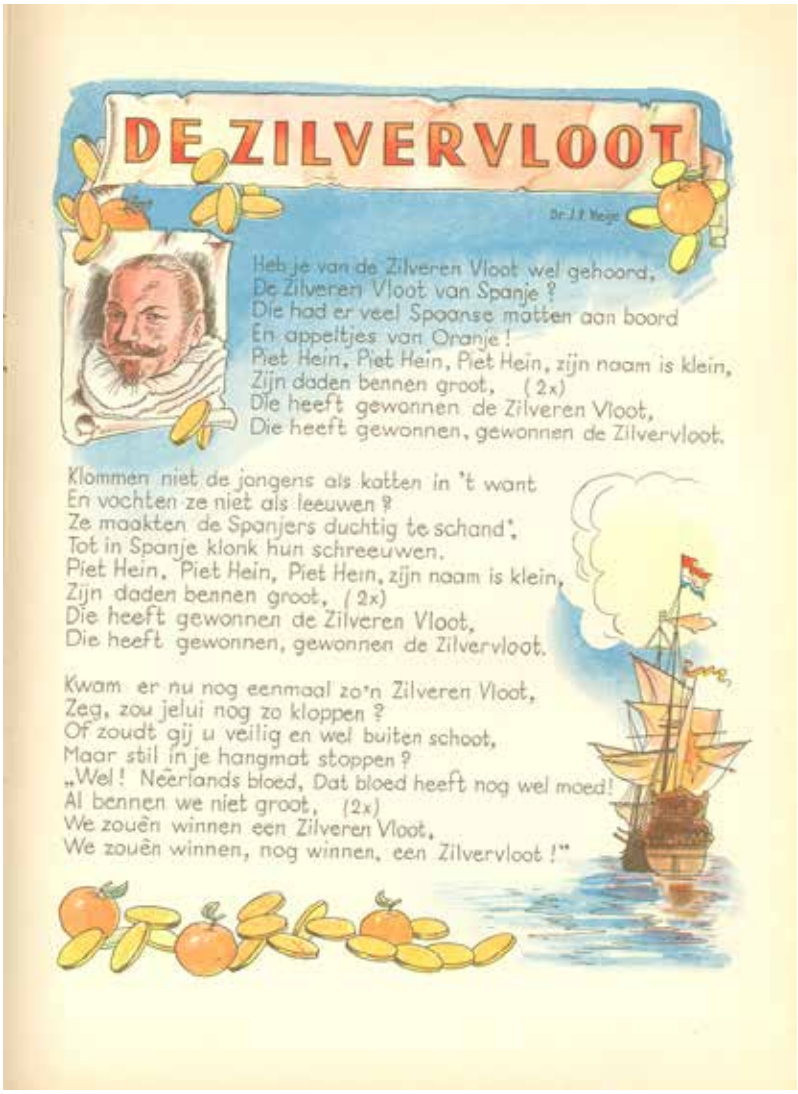

DE ZILVERVLOOT

Dr. J. F. Weger

Heb je van de Zilveren Vloot wel gehoord,
De Zilveren Vloot van Spanje ?
Die had er veel Spaanse matten aan boord
En appeltjes van Oranje !
Piet Hein, Piet Hein, Piet Hein, zijn naam is klein,
Zijn daden bennen groot, (2x)
Die heeft gewonnen de Zilveren Vloot,
Die heeft gewonnen, gewonnen de Zilvervloot.

Klommen niet de jongens als katten in 't want
En vochten ze niet als leeuwen ?
Ze maakten de Spanjers duchtig te schand',
Tot in Spanje klonk hun schreeuwen.
Piet Hein, Piet Hein, Piet Hein, zijn naam is klein,
Zijn daden bennen groot, (2x)
Die heeft gewonnen de Zilveren Vloot,
Die heeft gewonnen, gewonnen de Zilvervloot.

Kwam er nu nog eenmaal zo'n Zilveren Vloot,
Zeg, zou jelui nog zo kloppen ?
Of zoudt gij u veilig en wel buiten schoot,
Maar stil in je hangmat stoppen ?
„Wel ! Neêrlands bloed, Dat bloed heeft nog wel moed!
Al bennen we niet groot, (2x)
We zouên winnen een Zilveren Vloot,
We zouên winnen, nog winnen, een Zilvervloot !"

PIET HEIN, HET IDEALE VOORBEELD VAN EEN DAPPERE, MAAR BESCHEIDEN ZEEBONK.

Bron: Historisch Nieuwsblad 2, 2007.
Superheld Piet Hein, door Rob Hartmans.

Het buurtkoor van de Zeeheldenbuurt: Vals Alarm

DOOR TIMNA HACQUEBORD

'Het buurtkoor van de Zeeheldenbuurt'. Wie regelmatig de buurtfeesten en -borrels van de Zeeheldenbuurt bezoekt, heeft misschien een vermoeden wie daarmee bedoeld wordt: Vals Alarm musicaltheater, een jonge en energieke groep zangers en zangeressen met een passie voor theater. Sinds Vals Alarm tijdens Buiten met je Buren 2015 als het buurkoor werd aangekondigd, draagt de groep deze eervolle titel met gepaste trots.

En een heus Zeeheldenbuurtkoor begint Vals Alarm steeds meer te worden. Zo kwamen afgelopen maand leden van Vals Alarm aan de deur om te collecteren voor het Prins Bernhard Cultuurfonds. Ook treedt Vals Alarm naast de buurtfeesten al een aantal jaar op tijdens Culturen met je Buren in mei. Thuisbasis: de Van Speykstraat, waar twee van de in totaal 20 leden van de musicalgroep wonen. In een knusse huiskamer zingt de groep niet alleen musical, maar ook pop, rock en close harmony. Het optreden wordt elk jaar traditiegetrouw afgesloten met het onderdeel 'samen zingen' waarbij Vals Alarm en publiek zich samen storten op canons en inzingliedjes. De fanatiek meezingende buurtgenoten maken dit onderdeel elk jaar weer tot een groot succes!

VAN VELE MARKTEN THUIS

Maar Vals Alarm is van meer markten thuis dan alleen intieme huiskamerconcerten. De musicalgroep produceert artistiek uitdagende muziektheatervoorstellingen waarbij talentontwikkeling hoog in het vaandel staat. Door middel van workshops en masterclasses worden leden van Vals Alarm gestimuleerd zich verder te ontwikkelen op het gebied van zang, dans en acteren. Marijke Harsevoort stond in 1996 aan de wieg van Vals Alarm en is na een pauze van een paar jaar opnieuw muzikaal leider van de groep. Zij vormt samen met regisseur Dani Heres Dominguez en choreografe Marijke Menninga het artistiek team van Vals Alarm. Vals Alarm speelde in de afgelopen jaren in Groninger theaters als MartiniPlaza, of op locatie, zoals in 2014 met de musical Urinetown in de voormalige Suikerfabriek. Vorig jaar speelde Vals Alarm Caleidoscoop in het Groninger Forum (naar die voorstelling kwam nog een grote groep fans uit de Zeeheldenbuurt kijken!). Eind dit jaar staat Vals Alarm in de Oosterpoort met de voorstelling RENT.

ROCKMUSICAL RENT

RENT is een rockmusical, gebaseerd op Puccini's 'La Bohème', over een jaar in het leven van een groep jonge

kunstenaars en muzikanten die leven in de schaduw van hiv. Gezamenlijk worstelen ze met armoede, relaties, homofobie, verslaving en verlies. In een tijd waarin het leven onzeker is proberen ze houvast te vinden in liefde en kunst en leren ze wat het betekent om iedere dag te leven alsof het de laatste is. De soms rauwe, dan weer gevoelige muziek – met invloeden uit de rock, pop, disco, gospel en klassieke muziek – versterkt de hoofdboodschap van het stuk: 'Respecteer elkaar, maak de wereld samen een beetje mooier en leef voor vandaag.'
Een bijzondere productie, op een bijzonder moment. Dit jaar bestaat Vals Alarm musicaltheater officieel 20 jaar. Nu wil het toeval dat de rockmusical RENT dit jaar ook 20 jaar bestaat. In 1996 ging de musical voor het eerst in première op Broadway. Al vanaf de begindagen van Vals Alarm vormt RENT een belangrijk aandeel van het repertoire van de musicalgroep. De muziek en thematiek van RENT keerden door de jaren heen steeds terug, als een rode draad.
Het nummer Seasons of Love uit de musical heeft lange tijd als lijflied van de groep gefungeerd. Trouwe Zeeheldenfans hebben dit lied waarschijnlijk meermaals voorbij horen komen.

RENT speelt op 28, 29 en 30 december in de Oosterpoort te Groningen. Wie dit te lang wachten vindt, goed nieuws: Vals Alarm geeft tot die tijd meerdere voorproefjes van de musical, onder andere komende zomer op Noorderzon.

RENT speelt 27, 28, 29 december in de Oosterpoort in Groningen. Kaarten zijn verkrijgbaar via de website van de Oosterpoort:
WWW.DE-OOSTERPOORT.NL
info@valsalarm.nl & fb.com/ValsAlarm

PAINT&SIMPLE
ONDERHOUDS- EN SCHILDERSBEDRIJF
LEON GROENEVELD
PEIZERWEG 22
06-29552356

De uitvaart, een moment om bij het leven stil te staan
Een toespraak schrijven en houden bij een uitvaart gaat niet iedereen gemakkelijk af. Advies en praktische hulp kunnen dan welkom zijn. Die kan ik u bieden.
Annejet Viehoff
Peizerweg 31
9726 JB Groningen
050 5424071
06 40 26 01 13
a.viehoff@home.nl
www.uitvaarttoespraak.nl

KORNUITEN VAN GRONINGEN
PATERSWOLDSEWEG 36
9726 BE GRONINGEN

050-3131866
INFO@DEKORNUITEN.NL

7 DAGEN PER WEEK OPEN
VANAF 16.00UUR

"ONS MOEKE"

GAY CAFÉ CAFETARIA

PATERSWOLDSEWEG 42
050 31 46 625
WWW.ONSMOEKE.CAFE

voorneveld

VOORNEVELD WINKELINRICHTING EN DESIGN

WWW.VOORNEVELDBV.NL
050 535 0 5555

Doe maar een donut

DOOR MARC WIERS

Garageman Johan is een held. Besmeurd met olie, bijna altijd in een blauwe overall, rustig roerend in zo'n lichtbruin geribbeld plastic koffiebekertje, hóórt hij gewoon in onze wijk. Maar Autobedrijf Diepstra (onder het poortje in de Van Heemskerckstraat) dreigt te verdwijnen.

Johan kruipt maandelijks onder mijn rode Punto. Een druppende uitlaat, rare kraak bij de achteras of kapot nummerbordlampje: er is altijd wel iets. En Johan weet het te vinden. Hij kijkt, knikt, doet iets technisch en het is opgelost. 'Wat moet dat kosten Johan?' vraag ik hem altijd eerlijk. 'Oh niks, 't is maar een lampje' zegt 'ie dan verlegen.

Bij zo'n man is een controle of reparatie meer dan een garagebezoek. Bij Johan ben je even in het dorpshuis, voor een praatje. Terwijl hij als een ware arts een rare bobbel in mijn rechter voorband bekijkt en bevoelt, vertelt hij dat zijn terrein is opgekocht door een projectontwikkelaar. En dat de gemeente heeft ingestemd met het plan er foeilelijke moderne appartementen neer te zetten. Maar dat hij een huurcontract heeft van vijf jaar. 'Mij krijgen ze er niet zomaar uit'. Tenzij ze hem een goed bod doen natuurlijk. En gelijk heeft 'ie. Maar wat zal het jammer zijn, om niet meer even tussendoor met de auto door het poortje te kunnen rijden voor een kleine reparatie. En een praatje.

Hij pakt de krik erbij en tilt mijn auto omhoog. Mijn bobbel blijkt een slijtagevlak te zijn. Tijdens de winter heb ik een noodstop gemaakt, daardoor is op één plek het profiel weggesleten. 'Als u een paar flinke donuts maakt slijt de rest net zo hard weg en verdwijnt dat rare hobbelige gevoel' zegt hij dromerig. Hij wil zelf die donuts (volgas met slippende banden rondjes draaien) wel even maken, op het terreintje achter zijn garage. Ik zie het al voor me, hij in mijn auto in een wolk van stof en rubberrook – en bedank er hartelijk voor. We mijmeren nog even wat na over onze buurt. 'Het is hier net een dorp. Ik woon in Slochteren maar dit hier voelt ook als thuis' zegt Johan met wat weemoed in zijn stem

terwijl hij met zijn blik langs de huizen aan de Van Heemskerckstraat glijdt. Ik nodig hem uit voor ons buurtfeest, op 10 september. 'Ik kom, als ik hier nog zit'.

Hij laat de krik weer zakken en geeft me mijn autosleutel terug. Ik vraag hem ook nu weer wat zijn advies kost. 'Oh niks, ik heb ja niks gedaan' zegt hij bescheiden als altijd. Terwijl ik tevreden zijn terrein afrijd hoor ik hem door het open raampje roepen 'of doe maar een koffie! Met een donut!'

Hier had ook uw advertentie kunnen staan!
Adverteren in de AHOY? Al vanaf €25,-
Info: **AHOY@ZEEHELDENBUURT.NL**

Colofon

Bewonersorganisatie Zeeheldenbuurt

Klarissa Nienhuys, voorzitter
Van Speijkstraat 16

Ronald Bats, secretaris
Van Brakelplein 12b

Huub Vertin, penningmeester

Kees Frenay

Berber Oosterhagen

INFO@ZEEHELDENBUURT.NL

Evenementencommissie

Marc Wiers

Marlies Bouwsema

Ruurd Voorneveld

Berber Oosterhagen

Hannah van Loon

EVENEMENTEN@ZEEHELDENBUURT.NL

Werkgroep Zeeboei (samen energie besparen)

Peter Oterdoom

Jeroen Meijer

Kees Frenay

ZEEBOEI@ZEEHELDENBUURT.NL

Overige nuttige telefoon-nummers en e-mailadressen

Gemeente Groningen: 14 050

Meldpunt Overlast en Zorg: 050 - 367 42 00

Politie (geen spoed): 0900 - 8844

Buurtagent: bert.holthof@politie.nl

De redactie

Esther Walstra

Kees Frenay

Bram de Haan

AHOY@ZEEHELDENBUURT.NL

Foto's

Frans Kok

Rudmer Zwerver

Esther Walstra

Advertenties

Ruurd Voorneveld

Huib Vertin

AHOY@ZEEHELDENBUURT.NL

Omslag

Vlot voor huiszwaluwen, Van Brakelvijver

Foto: Rudmer Zwerver

Oplage

2000 exemplaren

Verspreiding

Ronald Bats

INFO@ZEEHELDENBUURT.NL

Vormgeving

Peter Dijkema

Bram de Haan

Bezoek ook onze Facebookpagina.

Dan weet je wat er speelt in de Zeeheldenbuurt.

www.facebook.com/zeeheldenbuurt

AANKOOP
VERKOOP
VERHUUR
TAXATIES

Dalsheim Hammega
MAKELAARS
050 311 87 65
www.SDMH.nl